

Niels Ravn: Sjældent har vel et lovfor-
slag om udbygning af en statsinstitution
mødt en sådan velvilje under en udvalgs-
behandling som dette forslag om udbyg-
ning af statens seruminstitut. Det konser-
vative folkeparti deler helt og fuldt denne
velvilje. Vi erkender, at dette institut er af
livsbevarende betydning for vort samfund
både med hensyn til sygdomsbekæmpelse
og under hensyntagen til folkesundheden i
det hele taget. Vi er også enige med in-
stituttet, når det har givet udtryk for, at
man ønsker at bevare institutionen som en
helhed. Man har i denne forbindelse nævnt
3 faktorer: nemlig produktion, forskning og
diagnose. Vi er også enige i, at det er rime-
ligt og væsentligt, at dette opretholdes.

Der har været nogen diskussion og nogen
divergens i opfattelserne i udvalget med
hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt ud-
bygningen af seruminstitutet på dets nu-
værende plads på Amager netop ville være
den rette. At det bør bevares i nærheden
af eller i tilslutning til hovedstadsområdet
skal jeg ikke anfægte. Vi har fået oplyst, så
vidt jeg husker, at henimod 46 pct. af lan-
dets samlede sygehuskapacitet findes i dette
område, og da instituttet har et meget snæ-
vert samarbejde med disse sygehuse, er
det noget, der tæller.

Man har for bevarelsen af pladsen på
Amager anført, at det skulle være væsent-
ligt billigere at udbygge det nuværende in-
stitut i stedet for at bygge et helt nyt, og
ministeren har i en besvarelse til udvalget
skønnet — og jeg har indtryk af, at det er
et meget løst skøn; den højtærede minister
siger, at der ikke ligger egentlige under-
søgelser til grund for skønnet — at der ved
udflytning ville medgå ca. 40 mill. kr. mere
til byggeomkostninger ud over de i lovfor-
slaget nævnte 118 mill. kr. Men det er et
meget luftigt skøn, da der ikke er foretaget
nogen egentlig undersøgelse; sådan forstår
jeg det.

Jeg er ikke helt sikker på, at dette holder
stik, hvis man virkelig skrider til en flyt-
ning af seruminstitutet. Vi ved, at det nu-
værende seruminstitut råder over 26.000 m²
etageareal. Man stiler efter, at det endeligt
udbyggede institut skal disponere over
76.000 m² etageareal, og heraf skulle være
bevaret 19.000 m² af det oprindelige institut,
en meget lille procentdel, og det er måske

ikke engang givet, da det trods alt er meget
gamle bygninger, der findes derude, at dette
fuldt ud vil holde stik. Det vil altså, selv om
man bliver på Amager, i det store og hele
også være et nyt institut man får. Hertil
kommer, at man så må inddrage artilleri-
kasernen og efter nedrivning også her op-
føre nybygninger, og det er min erfaring,
at nybyggeri på et nyt sted i mange tilfælde
er billigere end ombygninger, der forud-
sætter forudgående nedrivninger. Det kan
også give store gener for virksomheden, mens
disse ombygninger står på.

Endelig er der spørgsmålet, om der så på
lang sigt er tilstrækkeligt med plads på
Amager. Herom er der også rejst tvivl, og
hvad angår de sidste 10 års udvikling, er
arbejdsopgaverne inden for de forskellige
virksomhedsgrene derude mere end fordob-
let. Hvad de næste 10 år vil bringe, er der
vel ingen, der tør spå om, men at det skulle
gå langsommere, er der vist ikke nogen
der tror på. Det af ministeren nedsatte ud-
valg går ind for, at institutionen skal for-
blive på Amager. Dog er man ikke mere
sikker, end at man slutter med at sige —
det står side 73 i betænkningen — at ud-
valget skønner, at der er tilstrækkelig mu-
lighed for udbygning af instituttet på det
nuværende areal samt kasernearealet for en
meget lang årrække.

Selve udbygningen skal vare i alt fald
mindst 15 år, har jeg forstået, og jeg ved
ikke, hvad man forstår ved en meget lang
årrække. Man kan ikke sige absolut, at der
i fremtiden vil være tilstrækkelig plads, og
nu henviste også den socialdemokratiske
ordfører, det ærede medlem hr. Kaj An-
dresen, til, at det udvalg, der havde be-
skæftiget sig med opgaven, gik ind for, at
seruminstitutet skulle forblive på Amager.
Man overser dog et udvalg. Det udvalg,
statsministeren nedsatte i november 1961,
har jo også på folketingsudvalgets foran-
ledning afgivet en udtalelse. Man kommer
indledningsvis med en række betragtninger
om udflytning sådan i al almindelighed uden
at komme ind på selve problemet. Men til
slut siges det dog også — jeg citerer fra
denne udtalelse —:

„Udvalget gør dog opmærksom på, at
når de nu foreliggende byggeplaner er
gennemført, vil instituttet være afskåret
fra væsentlige yderligere udvidelser på